

10. A megváltás élménye

Isten végtelen szeretetéből és kegyelméből Krisztust, aki nem ismert bünt, bűnöt tette értünk, hogy Isten igazságát legyünk benne. A Szentlélek vezetésevel felismerjük nyomorúságunkat, bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Ásrban és Krisztusban, helyettesben és példákban. Ez az ádváltást az Ige isteni hatalmát váltja alá, és ez Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultak vagyunk, Isten fiaivá és leányivá fogadott, és megszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által ajándékosztunk és megszentelődünk. Lélek megajánlja elménket, beírja Isten szeretetét szívünkbe, és erőt ad a szent életre. Benne marad isteni természet részesei leszünk, és miénk a megváltás bizonyossága most és az életkor. (2Kor 5:17-21; Gal 1:4; 4:4-7; Tit 3:3-7; Jn 16:8; Gal 3:13-14; 1Pt 2: 21-22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23-24; Ef 2:5-10; Róm 3:21-13-14; Róm 8:14-17; Gal 3:26; Jn 3:3-8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7-12; Ez 36:25-7; 2Pt 1:3-4; Róm 8:1-14)

Évszázadokkal ezelőtt Hermasz pásztor egy rőncös reggel hűlyről ímmodott, aki igen hosszú ideig ílt. Az ílomban idő múlásával az asszony váltózni kezdett; teste még íreg, haja még ősz volt, de az arca már fiatalabbnak tűnt, végül pedig teljesen megifjaldott.

T. F. Torrance az asszonyt az egyházhoz hasonlította.[1] A keresztények nem merevedhetnek meg. Ha Krisztus Lelke lakozik bennük (Róm 8:9), a váltózás folyamatában vannak.

„Krisztus is szerette az egyházat, és nem magát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztatva in a znek feredőjé Ige által, hogy majd nem maga elbe állt-tsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sárga, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen" (Ef 5:25-27) - mondta Pál. Ez a megtisztulás az egyház cölje. Ezért tanás-thatják az egyházat alkotó hívők, hogy „ha a mi kőiső emberünk meg is, a belső mindazáltal napról napra „jul" (2Kor4:16). „Mi pedig az Árnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elvltözünk, dicsőgről dicsőgre, úgy mint az Árnak Lelkétől." (2Kor 3:18) Ez általakulás az igazi belső pánkásd.

A Szent-rés a hívő tapasztalatjáról szólva úgy beszól az ádváltásról, megigazásról, megszentelésről, megtisztásról és megváltásról, mint ami (1) már megtörtént, (2) a jelenben valósul meg, és (3) majd a jövőben teljesedik. E három álláságnek a megtörtént se gát feloldani a megigazulás és a megszentelés hangsúlyozás. Álláságos feszültségét. Ezért tagoldik e fejezet három fő szakaszra, a hívő életében, jelenben és a jövőben és ádváltást megmájít.

Á

A megváltás élménye és a múlt

Istennek, szeretetnek és jászándékának tőnyserű ismerete még nem íg. Krisztus nélkül íl teljesen eredménytelenül próbálkozik bárki is, hogy a já fejlessze ínmagában. A lélek mályáig ható megváltás élményed íl Istentől ered. Krisztus ezt mondta e tapasztalatról: „Ha valaki „jonnán nem száletik, nem ílhatja meg az Isten országát... Ha valaki nem száletik vztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:3-5).

Egyedül Jézus Krisztus által szerezhetünk áldást. "Nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is ada emberek kényeztetett az ég alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk." (ApCsel 4:12) "Vagy az igazság az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam." (Jn 14:6)

A megváltás élményének része a bűnbánat, a bűnvallás, a bűnbocsánat, a megigazulás és a megszentelődés.

Bűnbánat. Jézus nem sokkal keresztre feszítés előtt meggyőzte tanítványait, hogy eljött a Szentlélek, aki bennük, Őt, és meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az Atyáról." (Jn 16:8-11) "Amikor a Szentlélek meggyőzte az embereket, hogy szükség van megváltásra, az emberek azt kezdték, mit tegyenek. Péter válaszolt: "Értetek meg" (ApCsel 2:37-38; v. 3:19).

1. Mi a bűnbánat? A bűnbánat a hű ember név = "szajnáló", "megbánni" szó fordítása. Győzelem megjelölése a bűn ellen, ami azt jelenti, hogy "gondolkoztam a bűnösömön, és megbánni". Az őszinte bűnbánat eredménye, hogy az ember magatartása alapvetően megváltozik Istennel és a bűnnel szemben. Akik befogadják Isten Lélekét, azokat meggyőzi a bűn súlyosságáról, és ráébreszti őket Isten igazságosságának és saját elvesztett állapotuknak tudatára. Megszomorodnak, bűntudatot éreznek. "Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer" (Péld 28:13) - felismerve ennek igazságát, megvallják valóságos bűneiket. Tiszta szívvel átadják magukat a Megváltásnak, és elfordulnak bűnös életmódjukról. "A tetőfokára ér a bűntudat megtéréssel - a bűnös Isten felé fordul (a győzelem epizódja = "megbánni" szó ből, v. ApCsel 15:3). [2]

Dávidnak a hűségért és a gyilkosság bűnéből való megtéréséről kiemelkedő példája annak, hogyan segít az élmény a bűn feletti győzelemhez. Amikor a Szentlélek meggyőzte, megvetette bűntudatát, és erősen szomorkodott miatt. Kényeztetett az Atyát, hogy Isten tisztássa meg. "Értem az én bűnemet, és az én vétkem szüntelen előttem. Ne kegyelmezzél nekem, mint kegyelmezzél a te kegyelmezzél szerint; irgalmasságnak sokasága szerint tártad el az én bűnemet." "Értiszta szívvel teremt bennem, Isten, és az erős lelket adját meg bennem." (Zsolt 51:5, 3, 12) Dávid tártáronak ezután kényeztető része az a példája, hogy az isteni megbocsátás nemcsak a bűntettek bocsánatát, hanem a bűnből való gyógyulást is jelenti.

A bűnbánat megelőzi a bűnbocsánatot, a bűnös meggyőzése magától alkalmassá teszi a bűnbánatra, arra, hogy megszerezze Isten áldását. A bűnös egyedül valóban meggyőző arra is képtelen, hogy bűnbánatot gyakoroljon - hiszen ez is Isten ajándéka (ApCsel 5:31; v. Róm 2:4). A Szentlélek Krisztushoz vonja az embert, hogy ott ismerje meg a bűnbánatot, a bűn miatt érzett szívvel való fájdalmat.

2. Mi köztet bűnbánatra? "Én, ha felemeltetem a földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32) - mondta Krisztus. Ha felismerjük, hogy Jézus halála megigazít, és megszabadít a halál bűntől, szívből meggyőző, és meggyőző magunkat. Köpzeljük csak el, mit érezhet az a kivágyás előtt álló fogoly, aki váratlanul kegyelmet kap!

Krisztusban a bűnbánás bűnös nemcsak bocsánatot, hanem felmentést is nyer - igaznak mondja Isten. Nem szolgálja erre a bűnbánás, és nem is érdemli meg. Amikor meggyőző, bűnösök, Isten-tagadók, Isten ellenségei voltak mutatják Péter (Róm 5:6-10) -, Krisztus meghalt, hogy bennünket igazsággal tegyen. Semmi sem érinti olyan módon a lelkünket, mint Krisztus megbocsátás szeretete. Ha a bűnös ember Isten felmenthetetlen szeretetéről elmélkedik, amire a keresztes fénnyel, megtalálja a legnagyobb erőt, ami bűnbánatra köszteti. Istennek ez a jószága bűnbánatra vezet (Róm 2:4).

Megigazulás. Isten végtelen szeretetéből és irgalmából ez azt jelenti, hogy [Krisztus], aki bűnt nem ismert, bűnös tetteiért nem mi Isten igazságáért legyünk öbénne" (2Kor 5:21). A Jézusba vetett hit által a Szentlélek által beavatva, és e hit által ami Isten kegyelmi ajándéka (Róm 12:3; Ef 2:8), a bűnbánás bűnszűrés megigazulnak (Róm 3:28).

A "megigazulás" szó a görög dikaióma fordítása, ami azt jelenti: "az igaz megvalósítása", "az igazságos rend megigazulás-átvétel", valamint a dikaiósis fordítása, aminek jelentése: "megigazulás". Igei alakja, a dikaiósis jelölés "megigazulás-tani", "igazságot odaállítani", "igazságot tenni", "szabaddá tenni". Ezek ismeretében még jobban kifejezhető.[3]

A teológiában általában az a megigazulás, amelyre vonatkozik, amellyel a bűnbánás bűnszűrés igaznak mondja vagy tekinti. A megigazulás a kárhoztatás ellentéte (Róm 5:16)."[4] E megigazulás alapja nem a mi engedelmségünk, hanem Krisztus engedelmsége, mert "egynek igazságáért minden ember-re elhatott az engedelmsége... egynek engedelmsége által sokan igazakká lesznek" (Róm 5:18-19). Ezt az engedelmséget azoknak a hívőknek adja, akik megigazultak, "ingyen az Ő kegyelméből" (Róm 3:24). "Nem az igaz cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket." (Tit 3:5)

1. A hit és a cselekedetek szerepe. Sokan vallják azt a téves nézetet, hogy a jó vagy a rossz cselekedetek mőlik, hogyan tekint rájuk Isten. Például az Isten előtt való megigazulás kárhoztásáról szólva egyértelműen kijelentette: "Én mind kárhoztani hagyom... hogy Krisztust megnyerjem, és találgassam öbénne, mint akinek nincsen saját igazságom... hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:8-9). "Brahmára utalt, azaz hitt... Istennek, és tulajdonát az önkéntes igazságul" (Róm 4:3; 1Máz 15:6). Megigazult már a kárhoztásmetélt nem pedig amiatt (Róm 4:9-10).

Milyen volt Brahm hite? A Szentírás elmondja: "Hit által engedelmeskedett Brahm", amikor Isten elhívta, hogy hagyja el otthonát, induljon el, "nem tudván, hová megy" (Zsid 11:8-10; v. 1Máz 12:4; 13:18). Engedelmsége bizonyítja őszinte, élő hitét. Eme cselekvő hit kárhoztotta megigazulásának alapját.

Jakab apostol figyelmeztetett a hit általi megigazulás másiik helytelen értelmezésére, miszerint az ember megigazulhat hit által, úgy, hogy hitéből nem fakadnak cselekedetek. Rámutatott, hogy cselekedetek nélkül a hit nem őszinte. Például hasonlítan ö is Brahm pldájával rákeltette ezt. Brahm azzal adta hite bizonyítékát, hogy kősz volt felülzárkót (Jak 2:21). "Éljél, hogy a hit egyt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedeteiből lett teljessé a hite" (Jak 2:22) "Én a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ínmagában." (Jak 2:17)

Brahm pldájából kitűnik, hogy az Istennel való igazi kapcsolat bizonyítékait a cselekedetek szolgáltatják. A megigazulásra vezető hit tehát cselekvő, élő hit (Jak 2:24).

Például és Jakab egyértelműen a hit általi megigazulás kárhoztásában. Például a cselekedetek általi megigazulás kereséséről tévedésről beszélt, Jakab pedig azzal az óppen olyan veszélyes gondolattal foglalkozott, hogy cselekedetek nélkül a hittel is meg lehetne igazulni. Sem a cselekedetek, sem a holt hit nem vezet megigazuláshoz. Csak a szeretet által munkálkodó őszinte hit (Gal 5:6) igazthatja meg, és tisztáthatja meg a lelket.

2. A megigazulás is álmáé. A Krisztusban való hit által megigazulás azt jelenti, hogy Isten nekünk tulajdon-tja Krisztus igazságát. Helyreáll a kapcsolatunk Istennel, mert Krisztus a helyettesünk lett. Isten észazt, aki bűnt nem ismert, bűntette értünk, hogy mi Isten igazsága legyen öbenné" (2Kor 5:21) - mondja Pál. Bűnbánás bűntes átkéletes bűnbocsánatot nyerünk. Megbékélünk Istennel!

A megigazulás csodálatos példáját láthatjuk Zakariás látomásában Jásua főpapnál. Jásua a bűn szennyét jelképező szennyes ruhában áll az Ás angyala előtt. Sőt a bűntestét kárvétel a főpap ellen. Sőt a vándjai helytállók: Jásua nem árdemel felmentést. A kegyelmes Isten azonban megdorgálja Sőt a bűnt. "Ézavagy nem tűzből kikapott szög-é ez?" (Zak 3:2) Vajon nem drága gyermekem ő, akit kárvételleges mádon megtartok?

Az Ás megparancsolja, hogy gyorsan távolítsuk el róla a szennyes ártáztet, majd kijelenti: "ÉzLásd! Levettem rólad a bűnösöket, és a bűnös ruhákba ártáztettek téd" (Zak 3:4). Szerető, irgalmas Istenünk fátéreszi Sőt a vándjai megigaz-tja a remegő bűntest, Krisztus igazságának palástjával bor-tja be. Jásua piszkos ruhája a bűnt jelképezte, a bűntest pedig a hívő lélek Krisztusban szerzett új tapasztalatát. A megigazulás folyamatában a megvallott és megbocsátott bűntettek Isten szent és tiszta Fiára, a bűnt hordozó Bírányra vitetnek át. "Éz[Isten] a bűnbánás h-vőt Krisztus neki tulajdon-tott igazságába ártázteti, noha az ember ezt nem árdemli meg. Ez a ruhacsere, Istennek ádvázt-tő tette a bibliai megigazulás tana." [5] A megigazult h-vő bűnbocsánatot nyert, és Isten megtisztította bűneitől.

Az eredmények. Milyen eredménye van a megtérésnek és a megigazulásnak?

1. Megszentelődés. A "Ézmegszentelődés" a gárvág hágyaszmos (szentség, megszentelés) sz ford-tása, a hagioc (szenté tenni, megszentelni, szentnek tartani) szbál. A hober megfelelője a qáidos (a htkáznapi használatá elkálná-teni). [6]

Az igazi megtérés és megigazulás megszentelődéshez vezet. A megigazulás és a megszentelődés szorosan kapcsol egymáshoz; [7] elhatárolhatók, de sosem válnak kárvág. Az ádváztésségné kát szakaszát jelképezik. A megigazulás Isten értünk vágzett tette, a megszentelődés pedig az, amit bennünk tesz.

Sem a megigazulás, sem a megszentelődés nem az árdemszerző cselekedetek eredménye. Mindkettő kizárólag csak Krisztus kegyelmének és igazságának kárvág. ÉzIsten nekünk tulajdon-tja az igazságot, amivel megigaz-t, pedig megszentel, abban részes-t. Az első a jogc-m, amivel a Mennybe juthatunk, a másodikkal meg alkalmassá tesz, hogy a Mennybe jussunk. [8]

A Bibliában az áll, hogy a megszentelődésnek három szakasza van: (1) befejezett cselekedet a h-vő áletben; (2) a jelenben vággbemenő folyamat; (3) a vággeredmény, amiben a h-vőnek Krisztus visszatérésekor lesz része.

A mátra vonatkozásán, a megigazulás pillanatában a h-vő meg is szentelődik "Ézaz Ás Jázusnak nevében és a mi Istenünknek a magyarázatát." [9]

Lelke Ájltal" (1Kor 6:11), â€žszentek" vÃ¡lik. Ezen a ponton a hívõ megvÃ¡ltÃ¡st nyer, Ã©s teljesen Istenhez tartozik.

Isten nevÃ©rõl (RÃ³m 1:7) a hÃ¡võket â€žszentnek" mondjÃ¡k, mert â€žKrisztusban" vannak (Fil 1:1; IÃ¡sd mÃ©g Jn 15:1â€“7), azÃ©rt, mintha elÃ©rtÃ©k volna a bûntelensÃ©g Ã¡llapotÃ¡t. A megvÃ¡ltÃ¡s a jelen tapasztalata. â€žAz Ã©rgalmassÃ¡gÃ¡jÃ©t az Ã©rt, hogy mÃ©g a KirÃ¡ly fiai Ã©s leÃ¡nyai lesznek, â€žÃ©rtÃ©kÃ©s Istennek, Ã©rtÃ©kÃ©s Istennek" (RÃ³m 8:15â€“17). MÃ©g a kivÃ¡ltÃ¡s, megtiszteltetÃ©s Ã©s Ã©rtÃ©kÃ©s!

2. Isten befogad a csalÃ¡djÃ¡ba. Ugyanakkor az Ã©rtÃ©kÃ©s hívõk megkapjÃ¡k â€ža fiÃ©sÃ¡gnak lelkÃ©t". GyermekivÃ© fogadja õket Isten, Ã©rtÃ©kÃ©s a KirÃ¡ly fiai Ã©s leÃ¡nyai lesznek, â€žÃ©rtÃ©kÃ©s Istennek, Ã©rtÃ©kÃ©s Istennek" (RÃ³m 8:15â€“17). MÃ©g a kivÃ¡ltÃ¡s, megtiszteltetÃ©s Ã©s Ã©rtÃ©kÃ©s!

3. Ã©rtÃ©kÃ©s bizonyossÃ¡g. A megigazulÃ¡ssal egyÃ©tt jÃ¡r, hogy a hívõ biztos lehet abban: Isten elfogadja. Vele jÃ¡r az az Ã©rtÃ©kÃ©s is, hogy mÃ©g most ismÃ©rt Istenhez tartozunk. BÃ©rmilyen bûnÃ©s is volt az ember mÃ©rt, Isten megbocsÃ¡t minden bûnt, Ã©rtÃ©kÃ©s mÃ©g nem vagyunk tÃ©rtÃ©kÃ©s a tÃ©rtÃ©kÃ©s kÃ©rtÃ©kÃ©s Ã©s Ã©rtÃ©kÃ©s alatt. A megvÃ¡ltÃ¡s valÃ©sÃ¡ggÃ¡ vÃ¡lt. â€žAkiben van a mÃ©rtÃ©kÃ©s, az Ã©rtÃ©kÃ©s, a bûnnek bocsÃ¡nata az Ã©rtÃ©kÃ©s gazdagsÃ¡ga szerint." (Ef 1:7)

4. Ã©rtÃ©kÃ©s, gyõzelmes Ã©rtÃ©kÃ©s kezdete. TestÃ©nk, lelkÃ©nk, elmÃ©nk gyÃ©rtÃ©kÃ©s, ha megvÃ¡ltÃ¡s, hogy a MegvÃ¡ltÃ¡s vÃ©rtÃ©kÃ©s eltakarja bûnÃ©s mÃ©rtunkat. FÃ©rtÃ©kÃ©s bûntudatunkat, mert Krisztusban mindenre bocsÃ¡nata nyerÃ©nk, Ã©rtÃ©kÃ©s minden Ã©rtÃ©kÃ©s lett. Krisztus naponta Ã©rtÃ©kÃ©s kegyelmÃ©t, Ã©rtÃ©kÃ©s ezzel Isten kÃ©rtÃ©kÃ©s kezd alakÃ©tani.

BelÃ©rtÃ©kÃ©s hitÃ©nk nÃ©rtÃ©kÃ©sÃ©vel gyÃ©rtÃ©kÃ©s, Ã©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©sunk folytatÃ©dik. Krisztus egyre tÃ©rtÃ©kÃ©s gyõzelemhez vezetÃ©rtÃ©kÃ©s erõi felett. Legyõzte a vilÃ©rtÃ©kÃ©s, Ã©rtÃ©kÃ©s ez a biztosÃ©rtÃ©kÃ©s annak, hogy megszabadulunk a bûn fogsÃ¡gÃ©rtÃ©kÃ©s (Jn 16:33)

5. Az Ã©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s ajÃ©ndÃ©k. Az Ã©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s ajÃ©ndÃ©kÃ©t hozza magÃ©rtÃ©kÃ©s Krisztussal valÃ©sÃ¡gÃ©rtÃ©kÃ©s kapcsolatunk. â€žAkiÃ©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s; akiben nincs meg az Isten Fia, az Ã©rtÃ©kÃ©s sincs meg abban." (1Jn 5:12) Isten eltakarta bûnÃ©s mÃ©rtunkat, a bennÃ©rtÃ©kÃ©s lakozÃ©rtÃ©kÃ©s LÃ©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s az Ã©rtÃ©kÃ©sÃ©rtÃ©kÃ©s Ã©rtÃ©kÃ©s.

A megvÃ¡ltÃ¡s Ã©rtÃ©kÃ©s a jelen

Krisztus vÃ©rtÃ©kÃ©s megtisztÃ©t, megigazÃ©t Ã©rtÃ©kÃ©s megszentel, ezÃ©rt a hívõ â€žÃ©rtÃ©kÃ©s teremtÃ©s... a rÃ©rtÃ©kÃ©s elmÃ©rtÃ©kÃ©s, Ã©rtÃ©kÃ©s, Ã©rtÃ©kÃ©s" (2Kor 5:17).

Isten megszentelt Ã©rtÃ©kÃ©s hÃ©rtÃ©kÃ©s. A megszentelt Ã©rtÃ©kÃ©s rÃ©rtÃ©kÃ©s a megvÃ¡ltÃ¡s. Ennek Krisztus golgotai halÃ©rtÃ©kÃ©s az alapja. PÃ©rtÃ©kÃ©s kÃ©rtÃ©kÃ©s a hívõket, hogy Ã©rtÃ©kÃ©s legyen szent Ã©rtÃ©kÃ©s tiszta (1Thessz 4:7). Isten a szentsÃ©rtÃ©kÃ©s LelkÃ©t (RÃ³m 1:4) adja a hÃ©rtÃ©kÃ©s, hogy lehetõvÃ©rtÃ©kÃ©s tegye szÃ©rtÃ©kÃ©s a megszentelõdÃ©rtÃ©kÃ©s. â€žAdja meg nÃ©rtÃ©kÃ©s az Ã©rtÃ©kÃ©s dicsõsÃ©rtÃ©kÃ©s gazdagsÃ¡gÃ©rtÃ©kÃ©s, hogy hatalmÃ©rtÃ©kÃ©s megerõsÃ©rtÃ©kÃ©s az Ã©rtÃ©kÃ©s Lelke Ájltal a belsõ emberben; hogy lakozÃ©rtÃ©kÃ©s Krisztus a hit Ájltal a ti szÃ©rtÃ©kÃ©s" (Ef 3:16â€“17) - mondta PÃ©rtÃ©kÃ©s.

A hű-vőre, mint Őj teremtőre, Őj felelősség hűjru. "Amiképpen odaszántjátok a ti tagjaitokat a tisztítalanságnak a hamisságnak szolgáljuiul a hamisságra - Ártá Pál -, azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgáljuiul az igazságnak a megszenteltésre" (Róm 6:19). Máj "Élélek szerint" kell járni (Gal 5:25).

A Lélekkel teljes hívők "nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint" (Róm 8:1; v. Á. a 4. verssel!). "talakulnak, "nem testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig "let és békesség" (Róm 8:6). Isten Lelke bennünk lakozik, ezért testben vannak, "nemhanem Lélekben" (Róm 8:9).

A Lélekkel teljes "let legfőbb célja Isten kedvében járni (1Thessz 4:1). Pál kifejtette, hogy a megszentelődés Isten akarata. "Ért "magatokat a paráznaságtól megtartassátok", és "senki től ne lásson, és meg ne károsátsdologban az ő atyjait... Mert nem tisztítalanságra, hanem szentségre hűvott el minket Isten" (1Thessz 4:3, 6-7).

A belső változás. A második adventkor fizikailag meg fogunk változni. Romland, haland testünk halhatatlanná lesz (1Kor 15:51-54). Jellemünknek azonban máj a második adventre való felkészülés idejében "kell alakulnia.

A jellem "italakulása magában foglalja Isten képének mind a szellemi, mind a lelki oldalát: ennek a belső természetnek kell naponta megújulnia (2Kor 4:16; v. Á. Róm 12:2). Az egyház belől fiatalodik - mint Hermász pásztor a "rtánetben az idős asszony -, minden őszinte keresztény dicsőögről dicsőögre változik, egészen addig, amíg a második adventkor Isten képre való "italakulása teljessé válik.

1. Krisztus és a Szentlélek szerepe. Csak a Teremtő képes "letünk "italakátsáinak teremtői feladatára (1Thessz 5:10). Ezt azonban nem teszi meg a mi részvételünk nélkül. A Lélek munkájának irányába kell állnunk. Ezt "g tehetjük meg, hogy Krisztusra "ozzánk. Miképpen Krisztus "letől elmölkedünk, a Szentlélek helyreáll-tja fizik szellemi és lelki képességeinket (v. Á. Tit 3:5). A Szentlélek munkájának része, hogy bemutatja Krisztust, és helyre bennünk Krisztus képre (v. Á. Róm 8:1-10).

Isten arra "igyik, hogy "viben "ljen. Pál az "rt mondhatta el: "Él%l bennem a Krisztus" (Gal 2:20; v. Á. Jn 14:23), meg "g "te: "Élakozom bennünk" (2Kor 6:16; v. Á. 1Jn 3:24; 4:12). A hívő belől naponta "jj "led az "l, hogy a Teremtő benne lakozik (2Kor 4:16), aki meg "j-tja elmöj "t és indulatát (Róm 12:2; "sd m "g Fil 2:5).

2. Isteni természet "szesei. Krisztus "Ézigen nagy és becses "g "retekkel" ajándékozott meg, hogy isteni ereje "lta "italaká-tja jellemünk (2Pt 1:4). Ez az isteni erő teszi lehetővé, hogy "Ételjes igyekezetet is fordátván, a ti hitetek mellé ragasszatok " " cselekedetet, a " cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig "rtá "kletességet, a "rtá "kletesség mellé pedig "t "st, a "t "s mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandásgot, az atyafiakhoz való hajlandásg mellé pedig szeretetet" (2Pt 1:5-7). "ÉMert ha ezek megvannak, és gyarapodnak bennetek - fűz hozzáj "ter -, nem tesznek titeket hivatkozóká, sem gyám "lcstelenekká a mi Urunk, J "zus Krisztus megismerésére "zve. Mert akiben ezek nincsenek meg, az vak." (2Pt 1:8-9)

a) Csak Krisztus által. Teremtőjének képmására az alakja azt az embereket, ha "elfelöltik" az "Őr Jézus Krisztus részesévé" lesznek (Róm 13:14; Zsid 3:14), ehhez járul "Ézsa Szentlélek megajándékozása" (Tit 3:5). "Őgy lesz "Ézsten szellesség" bennünk (1Jn 4:12). Ez az Isten Fiának testét "létséhez hasonló" titok. A Szentlélek tette lehetővé, hogy Krisztus emberi természetet vegyen fel. Hasonlóképpen, a Szentlélek teszi azt is lehetővé, hogy isteni jellemtulajdonságok részesei legyünk. Az isteni természetben való részesedés belőlünk az embert, Krisztushoz teszi hasonlóvá, csak más szinten: Krisztus emberré lett ugyan, de a hűvek nem válnak istenné, hanem a jellemünk lesz Istenéhez hasonló.

b) Erőteljes folyamat. A megszentelődés állandós folyamat. Ima az Ige tanulmányozása által egyre erősödünk az Istennel való kapcsolatban.

A megjelölési terv pusztán elméleti ismerete nem lesz elegendő. "Ha nem eszitek az ember Fiának testét, és nem isszátok az ő véréből - jelentette ki Krisztus -, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, örök életet nyer annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem, bizony, élet, és az én vérem, bizony, ital. Aki az én testemet, és issza az én véremet, az énbennem lakozik, és én is abban" (Jn 6:53-56).

Ezek a képek szemléletesen rávilágítanak, hogy a hűveknek azt kell "léniük Krisztus szavait: "Ézsa beszédek, amelyek szavak nincsenek, hanem az élet" (Jn 6:63; Iáisd máig Mt 4:4).

Jellemünk abból alakul ki, amit elmünk "esznek és iszik". Az élet kenyere elfogyasztva, Krisztus hasonlatosságára alakulunk át.

3. A képet átalakítás. 1517-ben, abban az évben, amikor Németországban Luther kiszűgezte 95 tételt a wittenbergi vártemplom ajtajára, Rómában Raffaello elkezdte festeni a hűres képet, a Krisztus színe a világot. E képet esemény volt valami "léts". Luther tette a protestantizmus szívet, Raffaello festménye pedig - járhat nem színdarabos a reformáció lelkeletének "nyegét" mutatta meg.

A festmény Krisztust a hegyen állva ábrázolja, a világból pedig bizakodva tekint fel rá az "rdégtől megszűllott fiú" (v. Mk 9:2-9). A tanítványok kéts csoportja - az egyik a hegyen, a másik a világból - a keresztények kéts csoportját jelképezi.

A hegyen levő tanítványok Krisztussal akartak maradni, "thatán nem "rdtek azzal, mire lenne "ksége azoknak, akik a világból vannak. Az "vszázadok során sokan "pá-tettek "zhegyre", "ájvol a világból "nságtól. Ők imádkoztak cselekedtek.

Másrészt viszont a világból álló tanítványok cselekedtek, de nem imádkoztak, és hiába fájradoztak, nem tudták kiütni az "rdégt. "megek ezek vagy az egyik, vagy a másik csapdába: vagy erő nélkül munkálkodtak másoké vagy sokat imádkoztak, de nem tettek semmit az emberekért. A keresztények e kéts csoportjának egyaránt "ksége van arra, hogy helyreálljon bennünk Isten képe.

a) Az igazi ÁjllalakuÁjs. Isten Áogy kÁ-vÁjnja helyreÁjllÁ-tani kÁpÁt a bukott emberekben, hogy ÁjtalakÁ-tja akaratukat, elmÁjÁket, vÁjgyaikat Áos jellemÁket. A SzentlÁlek hatÁjrozottan megvÁjltoztatja a hÁ-vök szemlÁletÁt. Áéza LÁle gyÁmÁlcse a szeretet, Ájráj, bÁkessÁg, bÁketúrÁs, szÁ-vessÁg, jÁsÁig, húsÁg, szelÁ-dsÁg, mÁrtÁkletes most ezek alakÁ-tjÁjk ki a hÁ-vö ÁletmÁdjÁt, noha Krisztus visszatÁrÁsÁig romlandÁ, halandÁ marad.

Ha nem Ájllunk ellen Krisztusnak, Áéžakkor Krisztus is azonosÁ-tja magÁt gondolatainkkal Ás cÁljainkkal. Ágy kerÁ szÁ-vÁnk Ás elmÁnk Ásszhangba Krisztus akaratÁval, Ás amikor neki engedelmeskedÁnk, nem teszÁnk májst, csÁ engedÁnk sajÁt indÁ-tÁkainknak. MegtiszÁ-tott Ás megszentelt akaratunk Krisztus szolgÁjlatÁnak vÁgÁsÁben talÁ majd meg legnagyobb Ájráj.

b) KÁtfÁle sors. Krisztus megdicsöÁlÁse vagy szÁ-ne vÁjltozÁja mág egy máj sik feltünö ellentÁtre is rájmutat. Krisz szÁ-ne vÁjltozÁsakor megdicsöÁlt, de egy bizonyos Ártelemben a vÁjlyben levö fiÁ is ÁjtvÁjltozott - ÁjrdÁgi kÁpre (LÁ Mk 9:1-29). A kÁp kÁt, egymÁssal szembenÁjllÁ tervre vilÁjgÁ-t ráj, Isten terve a helyreÁjllÁ-tÁs, SÁjtÁjnÁ a pusztÁ-tÁj. SzentÁ-rÁs kijelenti: Isten kÁpes megörizni a bűntől (JÁd 24). SÁjtÁjn viszont mindent megtesz, hogy bukott Ájllapotban tartson.

Az Álet ÁjllandÁ vÁjltozÁs. Nincs semleges terÁlet. Vagy nemesebbÁ leszÁnk, vagy lealacsonyodunk. Vagy Áéza bűn szolgÁji", vagy Áéžaz igazsÁjgnak szolgÁji" (RÁm 6:17-18) vagyunk. Aki elfoglalja gondolatainkat, az birtokol minket. Ha a SzentlÁlek Ájtal Krisztus foglalja el gondolatainkat, Krisztushoz vÁjllunk hasonlÁvÁj. A LÁlekkel teljes Álet foglyul ejt Áéžminden gondolatot, hogy engedelmeskedjÁk Krisztusnak" (2Kor 10:5). JÁzus nÁkÁl Álni azt jelenti, hogy elvÁjgjuk magunkat az Álet Ás a vÁjltozÁs forrÁjsÁjtÁ, ami elkerÁlhetetlennÁ teszi vÁgösö romlÁjsunkat.

Krisztus tÁkÁletessÁge. Mi a bibliai tÁkÁletessÁg? Hogyan rÁszesÁlhetÁnk benne?

1. A bibliai tÁkÁletessÁg. A ÁéžtÁkÁletes", illetve ÁéžtÁkÁletessÁg" szÁ a hÁber tam vagy tamim szÁ fordÁ-tÁs: Áéžteljes", Áéžigaz", ÁéžbÁkÁs", ÁéžegÁsz" vagy ÁéžhibÁjlan". A gÁjrájg teleiosz jelentÁse Áéžbefejezett", Áéžteljes", kifejlödÁtt", ÁéžnagykorÁ, ÁéžÁrett".[10]

Az ÁszÁjvetsÁgben emberekre vonatkozÁan ez a szÁ mindig viszonylagos. NoÁrÁ, ÁbrahÁjmrÁ Ás JÁbrÁ egyaránt azt olvashatjuk, hogy tÁkÁletes vagy feddhetetlen emberek voltak (1MÁz 6:9; 17:1; 22:18; JÁb 1:1, 8), noha mindegyiknek volt hibÁja (1MÁz 9:21; 20; JÁb 40:2-5).

Az ÁšjszÁjvetsÁg a ÁéžtÁkÁletes" szÁt gyakran olyan Árett szemÁlyekre vonatkoztatja, akik a nekik adatott legnagyobb vilÁjgossÁjg szerint Áltek, Ás lelki, szellemi, valamint fizikai erejÁket a legteljesebb mártÁkben kamatoztattÁjk (vÁj. 1K 14:20; Fil 3:15; Zsid 5:14). Krisztus azt mondta, hogy a hÁ-vök legyenek tÁkÁletesek vÁges szintjÁkÁjn, mint ahogy Isten tÁkÁletes a maga vÁgtelen, korlÁjtan szintjÁn (vÁj. Mt 5:48). Isten szemÁben az a tÁkÁletes ember, aki teljesen Isten imÁjdatÁjra Ás szolgÁjlatÁjra adta a szÁ-vÁt Ás ÁletÁt, aki ÁjllandÁan fejlődik Isten ismeretÁben, Ás aki Isten kegy annak a vilÁjgossÁjgnak a fányÁben Ál, amit kapott, ugyanakkor Ájrájmmel Áli gyözelmes ÁletÁt (vÁj. Kol 4:12; Jak

2. Teljesen tájékozódj Krisztusban. Hogyan válhatunk tájékozottak? A Szentlélek által részesülhetünk Krisztus tájékozottságában. Hit által lesz miénk Krisztus tájékozott jelleme. Az emberek nem mondhatják e tájékozottságunkat sajátjuknak Krisztus nélkül, mintha az a bennünk levő vagy jogosan szerzett tulajdonuk volna. A tájékozottság Isten ajándéka.

Krisztus nélkül az emberek nem válhatnak igazakká. "Én aki bennem marad - mondta Krisztus -, én pedig öbennem, az terem sok gyámságot; mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). "Jézus az én szellememmel lőn nálantól, az igazság, szentséggel és vilátsággal" (1Kor 1:30).

Ezek a tulajdonságok adják az Ásrbán a tájékozottságunkat. Ő egyszer az mindenkorra tájékozott tette megszenteléstünk az megvilágítástunkat. Amit Ő elgzett, ahhoz senki nem tehet semmit. Menyegzői ruhánkat, az igazság palástját Krisztus lete, halála az feltámadása kszá-tette el. A Szentlélek pedig a befejezett művet megvalósítja a keresztény életben. Ilyen módon beteljesedhetünk az Istennek egész teljességig" (Ef 3:19).

3. Előrehaladj a tájékozottságban. Mi a szerepünk nekünk, hívőknek ebben? A bennünk lakozó Krisztus által névelésünk a lelki örökség koráig. Isten ajándékai segétséggel, amelyeket egyházunknak adott, eljuthatunk az örökségre, a Krisztus teljességével ökeskedő kornak mértékére" (Ef 4:13). Ki kell nőnünk a lelki gyermekkorból (4:14), a keresztényi élet alapvető tényei után át kell tornálnunk az örök hívőknek való énkeményeledelre" (Zsid 5:14). "Azért imádkozom, hogy a ti szeretetek még jobban bővelkedjétek ismeretben az minden értelmességben megterheltek, hogy mi a rossz, az mi a jó; hogy legyetek tiszták az botlás nélkül való Krisztusnak napjára; teljesek legyen az igazságnak gyámsággal, amelyet Jézus Krisztus teremt Isten dicsőségére az magasztalásukra" (1:9-11)

A megszentelt életből nem hiányoznak a komoly nehézségek az akadályok. Pál arra biztatta a hívőket: "Én lelem rettegéssel vigyázzatok az ghez a ti idvességteket". De bátoríts szavakat is fűzött hozzá még. "Mert Isten az, aki bennetek mind az akarást, mind a munkálást jé kedvöböl." (Fil 2:12-13)

"Én Intetek egymást minden napon - olvashatjuk -, má-g tart a ma, hogy egyikőtök se keménytessék meg a bűnnek csalárdága által: mert részeseié lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk." (Zsid 3:13-14; v. Mt 24:13)

A Szent- és azonban figyelmeztet: "Ha szándékosan vötközünk az igazság megismerésére való eljutás után, a bűn nincs bűntört való áldozat, hanem az -életnek valami rettenetes járása" (Zsid 10:26-27).

Ezek a buzdító sok bizonyítják, hogy a keresztényeknek énem pusztán tájékozott megigazításra az megszentésünk szakságunk. Szakságos a jellem szentsége, még ha az ádvásst get hit által is kaphatjuk. Kizárólag Krisztus igazsága a jogom, ami által a Mennybe juthatunk. A megigazítás mellett a jogommal Isten megvilágítási terve biztosítja, hogy alkalmassá váljunk a Mennybe jutásra a bennünk lakozó Krisztus által. Az alkalmasságnak az ember erkölcsi jellemében kell megmutatkoznia, annak bizonyítékaként, hogy az ádvásst g " megteremté" [11]

Mit jelent ez emberi viszonylatban? A számtelen imádkozás elengedhetetlen a fejlődés minden szakaszában a teljes testület, megszentelt létezéshez. "Azaz mi is... nem szűnünk meg a megtett imádkozni... hogy járjatok mártírán a teljes testületre, minden jár cselekedettel győztesen a teremtés és nevedvén az Isten megismerésében." (1:9-10)

Naponkénti megigazulás. Mindazoknak a hívőknek, akik lélekkel teljes, megszentelt létezésnek, folyamatosan szükségük van a naponta megújulásra. Szükségük van erre a tudatos visszatérésre és a nem szándékos elkövetett bűntettek miatt. Az emberi szív bűnösségét felismerve, Dávid bűnbocsánatot kért a bűntetteire" (Zsolt 19:13; v. Jer 17:9). Kifejezetten a hívők bűntetteiről szólva, Isten biztosítja, hogy "ez ha valaki visszatér, van szándék az Istenhez, az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

A megvilágítás és a lelki élet a jövők

Az edzésünk akkor válik véglegesre és teljesen valóra, amikor megdicsőülünk a feltámadáskor, vagy elragadtatunk a Mennybe. A megdicsőüléskor a megvilágítottak Isten dicsőségében részesülnek. Isten minden gyermeket a reményiséget várja. "Dicsőítsük az Isten dicsőségének reményében" (Róm 5:2) - írja Péter.

Ez a májodik adventkor teljesebbé válik, amikor Krisztus megjelenik, hogy a világosságot hozza a világra (Zsid 9:28).

Megdicsőülés és megszentelés. A jövőkben a világosságnak - halandó testünk megdicsőülésének - egyik az, hogy szívünkben lakozzon Jézus. "Krisztus tisztelet van, a dicsőségnek ama reményisége" (Kol 1:27) - mondja Péter, májutt pedig így magyarázta: "Ha annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az Ő bennetek lakozás Lelke által" (Róm 8:11). Péter máj arra is biztosítja, hogy "kiválasztott titeket Isten az edzésre, a lélek megszenteléséig az igaz hitben... a mi Urunk, Jézus Krisztus dicsőségének elvételére" (2Thessz 2:13-14).

Ha benne maradunk, májris a mennyei trónteremben vagyunk (Kol 3:1-4). Akik részesek lettek a Szentléleknek, azok májval szándékkal megzseleznek az eljövendő világnak erejét" (Zsid 6:4-5). Ha az Ő dicsőségéről elmélkedés tekintetével jellemzőnek vonzó szándékot keressük, "ugyanazon útra járunk elváltunk, dicsőségéről dicsőség mint az Őnek Lelkétől" (2Kor 3:18). Ez később fel arra az újtalakulásra, amit a májodik advent idején a világunk majd

Megvilágítsunk és a világosságot fogadjunk véglegesre majd a jövőkben teljesebbé válik. "A teremtett világ sávjárogva a Isten fiainak megjelenéséért" - mondja Péter. "Mi magunk is fohászkodunk magunkban, várva a fiát, a mi testvérünk megvilágítását." (Róm 8:19, 23; v. Ef 4:30)

Akkor ari el tetőpontját ez az esemény, amikor "ez az őj teremtetnek mindenk" (ApCsel 3:21). Krisztus ezt "ez az őj szándék" nevezi (Mt 19:28 - Őj prot. ford.: "ez megújult világ"). Akkor "ez maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóságra" (Róm 8:21).

Voltak, akiket zavarba ejtett a Szent-írás, amikor egyszer olyannak tekintik a "főszolgát" és a megöltét - vagy a "szolgát" - ami "szolgát" teljesít, máskor pedig, mint ami még nem teljesedett. A választ akkor találjuk meg, megöltét Krisztus munkájának teljes kárhozat tanulmányozzuk. És Pál Krisztus első eljövétellel hozta kapcsolatba a jelenben meglevő "szolgát"unkat. A "területi" hitelességű kereszt, a feltámadás és Krisztus mennyei szolgálata egyszer és mindenkorra biztosította megigazulásunkat és megszentelődésünket. Jövöbeni "szolgát"unkat, testünk megdicsőítését azonban Krisztus második eljövétellel hozta kapcsolatba Pál.

Ezt mondhatja Pál egyidejűleg, hogy "szolgát"unk van" - gondolva a keresztre és Krisztus feltámadására a múltban -, valamint azt, hogy "szolgát"unk nem jutottunk "szolgát"unkra" - tekintettel Krisztus jövöbeni visszatérésére, a "szolgát"unk megöltésére." [12]

Ha a jelen "szolgát"unkat hangsúlyozva, kizárjuk jövöbeni "szolgát"unk gondolatát, Krisztus teljes kárhozat "szolgát"unkról helytelen fogalmat alkotunk.

Megdicsőítés és "szolgát"unk. Vannak, akik helytelenül azt a nézetet vallják, hogy a teljes "szolgát"unk - a valóságban a megdicsőítés hoz magával - máskor most elártható az emberek számára. "Isten megszentelt "szolgát"unk munkája, Pál ezt mondta magáról "szolgát"unkra: "Nem mondom, hogy máskor elárthatom, vagy hogy máskor "szolgát"unkra hanem igyekezem, hogy el is árthatom, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. Atyámfi, én magamról nem gondolom, hogy máskor elárthatom volna; de egyet cselekszem, azokat, amelyek hűttem megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékem dőlve, cselekedtem igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnantól felülről való elhívás jutalmára" (Fil 3:12-14).

A megszentelődés egész "szolgát"unk tartás folyamat. A "szolgát"unk most csak Krisztusban a miénk, de "szolgát"unk "szolgát"unkra, teljesen csak a második adventkor alakul "szolgát"unkra Isten kárhozat. Pál "szolgát"unkra int. "Észazt, aki azt hiszi, hogy megölt, hogy el ne essék." (1Kor 10:12) Izrael "szolgát"unkra, Dávid, Salamon és Péter "szolgát"unkra komoly figyelmeztetés mindenki számára. "Észameddig csak tart az "szolgát"unk, eltávolított "szolgát"unkkal örökösökkel kell "szolgát"unkra szent felett. Látjuk belső romlottság, káros kárhozat, és ahol Isten munkája előrehalad, Szent "szolgát"unk rendező a "szolgát"unkra "szolgát"unkra, hogy első pró erővel zöndüljön a kárhozat az emberre. Egyetlen pillanatig sem "szolgát"unkra magunk biztonságban, csak akkor, ha Istenre hagyatkozunk, ha "szolgát"unk Krisztussal el van rejtve Istenben." [13]

Végül "szolgát"unkat a Teremtő akkor "szolgát"unkra meg, amikor romolhatatlannak és halhatatlannak tesz, amikor a Szent "szolgát"unk teljesen helyreállítja az eredeti teremtett világot.

Mi az alapja annak, hogy Isten elfogad? Nem a krisztusi jellemtulajdonság és nem is a feddhetetlen magatartás szolgál alapul arra, hogy Isten elfogadjon. Az "szolgát"unkra igazságban az egyetlen igaz Ember, Jézus által, a Szent "szolgát"unk kárhozat "szolgát"unkra "szolgát"unkra. Krisztus ajándékához, az igazsághoz mi semmit sem tehetünk hozzá, csak elfogadhatjuk azt. Senki más nem igaz, csak Krisztus (Róm 3:10). "Néki" ami igazságunk csak szennyes ruha (Á%sa 64:5; Íjds máskor Dán 9:7, 11, 20; 1Kor 1:30). [14]

Amit Krisztus "szolgát"unkra szeretettelre választva teszünk, az sem szolgálthat alapot arra, hogy Isten elfogadjon, mert

csak Krisztus tette alapján fogad el. A Szentlélek munkája ezt az elfogadást, amikor életünkbe hozza Jézust.

Krisztus megigazítás igazsága vagy megszentelő igazsága, esetleg mindkettő alapján fogad el Isten? Calvin rámutatott, hogy amint "Krisztust nem lehet részekre osztani, így ez a két dolog, a megigazulás és a megszentelődés szétválaszthatatlan, amiről azt tartjuk, hogy egybeforr benne." [15] Krisztus szolgálatát maga teljességében kell látni. Emiatt rendkívül fontos, hogy kerüljünk el a két kifejezésre vonatkozó okoskodásokat, hogy "részesletes pontosság" megpróbáljuk meghatározni a megigazulás és megszentelődés közötti különbséget apró pontjait... Miért is igyekeznünk, hogy az ihletettségnél jobban belemenyünk a részesletekbe a hit általi megigazulás döntő kérdésében? [16]

A Nap fényt és hőt bocsát ki, amely elválaszthatatlan egymástól, mégis, mindkettőnek sajátos rendeltetése van. E képhez hasonlóan, Krisztus a megigazulásunknak és egyúttal a megszentelésünknek is forrása (1Kor 1:30). Nemcsak a megigazulásunk, hanem megszentelődésünk is benne teljesedik ki.

A Szentlélek által a Golgotán elhangzott "Elvégeztetett!" életünk részévé lesz, mert ez volt az egyetlen alkalom, amikor Isten elfogadta az embert, és ez már a mi tapasztalatunk lehet. A kereszten elhangzott "Elvégeztetett!" kérdés minden egyéni emberi erőfeszítést, amely által el akarunk menni, hogy Isten elfogadjon bennünket. A Szentlélek a Megfeszítést életünkbe hozza, és egyedül ez szolgálja alapot arra, hogy Isten elfogadjon; ez az egyetlen örök jogom és alkalmasság a rendelkezésünkre álló áldásokra.

Â

Â

Lábjegyzet

1.

Â

T. F. Torrance, Royal Priesthood, Scottish Journal of Theology, időszakos kiadványok, 3. szám (Edinburgh: Oliver and Boyd, 1963), 48. oldal

2.

Â

Lásd a "Conversion" és "Repent, Repentance" kifejezést a SDA Bible Dictionary javított kiadásának 235. oldalán

3.

Â

W. E. Vine, An Expository Dictionary of the New Testament Words (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell, 1966), 284-286. oldal; William F. Arndt és F. Wilbur Gingrich, A Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Chicago, IL; University of Chicago Press, 1973), 196. oldal

4.

Â

â€žJustification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 635. oldal

5.

Â

LaRondelle, i. m., 47. oldal

6.

Â

â€žSanctification", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 979. oldal

7.

Â

Uo.

8.

Â

White, Messages to Young People (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1930), 35. oldal

9.

Â

White, Jézus  lete (Budapest, Advent Kiadás, 1989), 574. oldal

10.

Â

â€žPerfect, Perfection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 864. oldal

11.

Â

LaRondelle, 77. oldal

12.

Â

I. m., 89. oldal

13.

Â

White, az SDA Bible Commentary jav. kiad. 2. kötetének 1032. oldalán

14.

Â

Főpapunkról, Krisztusról E. G. White a következőket írta. "Ez a vallási szolgálat, az ima, a dicsőret, a megfelelő bűnvallomások és a hűvötől a mennyei szentélybe, mivel azonban az emberiség romlott állapotban áll, olyan sok szenny tapad rá, hogy ha Krisztus végre meg nem tisztáztatja, Isten előtt őrtökelen maradna. Nem szeplőtelen tisztaságban állnak fel, ezért, ha nem az Isten jobbán álló közbenejárás adná át, és tisztáztatja meg mindet az igazsággal, Isten nem fogadhatná el. A földi szentélyekből származó minden illatot át kell juttatnia Krisztus megtisztátására." (Selected Messages, 1. kötet, 344. oldal)

15.

Â

John Calvin, Institutes of the Christian Religion (Grand Rapids: Associated Publishers and Authors, Inc.n. d.) III., 11., 6.

16.

Â

White, SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 1072. oldal